

Være, thi det er klart, at kan man komme til at fradømme Folkethinget dets Ret til ved sit eget Initiativ at forelægge provisoriske Love med Retsvirkning, saa er Folkethingets Lovgivningsmyndighed fuldstændig sat ud af Spillet, saa er Alt overladt til Regjeringens egen Vilskaarlighed, og det er særlig med Hensyn til denne nye Statsret for Tilfældet, at jeg anbefaler at stemme for det Forslag, som er stillet af det ærede Medlem for Sorø Amts 2den Valgkreds.

Wourad: Ja, den sidste ærede Taler udtrykte det Punkt, som det fornemlig kommer an paa. Jeg skal blot med et Par Ord udtale min Stilling til Sagen og til Lovforslaget. Den foreløbige Lov kalder sig selv Finantslov, men i Virkeligheden er der ikke Spor af Finantslov i den; thi en Finantslov skal indeholde et Overslag over Indtægter og Udgifter, og et saadant Overslag indeholder den provisoriske Finantslov aldeles ikke. Der er ikke Spor af Overslag. Den har sat os langt, langt tilbage, før Christian den Ottendes Tid med Hensyn til Meddelelse af en Oversigt over Statens Indtægter og Udgifter. Den har kun antydet visse Regler, hvorefter Udgifterne skulle afholdes, men de nærmere Bestemmelser indeholdes saa i særlige kongelige Resolitioner. Det er altsaa min første Indvending imod den provisoriske Finantslov, at den ikke opfylder de Betingelser, som man efter Grundloven maa stille til ethvert Finantslovsudkast. Et saadant maa indeholde et Overslag over Indtægter og Udgifter. Men dernæst har det ogsaa viist sig ved Anvendelsen af den provisoriske Finantslov, at man er kommen udenfor Grundloven. Man har nemlig anset sig for berettiget til at bevilge Udgifter, om hvilke man med fuldstommen Sikkerhed vidste, at de ikke billigedes af den ene af den lovgivende Magts Faktorer. Man har optaget blandt det, der er bevilget, Udgifter, som bestemt ere forkastede af Folkethinget. Men herved er man efter min Opfattelse af Grundloven kommen i afgjort Strid med denne; thi vel giver Grundloven Regjeringen Bemyndigelse til at udstede foreløbige Love, men disse foreløbige Love maa ikke være i Strid med Grundloven. Nu bestemmer Grundloven, at Regjeringsformen er indskrænket monar-

tist, den bestemmer, at den lovgivende Magt er hos Kongen og Rigsdagen i Forening, og at Bewilgning af Udgifter og Indtægter, alt, hvad der vedrører Finanterne, skal gives ved Lov, altsaa ske ved en forenet Samvirken af Rigsdag og Regjering. Naar nu den foreløbige Lov aldeles ikke tager noget Hensyn til Folkethingets Beslutning med Hensyn til Finantslager, men klart og aabenbart bevilger Udgifter, der ere blevne nægtede af Folkethinget, da er en saadan foreløbig Lov i dens Anvendelse kommen i Strid med Grundlovens Bestemmelse om, at en foreløbig Lov ikke maa stride mod Grundloven. Derfor forekommer det mig, at det er aldeles klart, at selve den foreløbige Lov og den Maade, hvorpaa den er anvendt, er i Strid med Grundloven, og derfor vil det ikke være mig muligt at stemme for den foreløbige Lov.

Jeg kan iøvrigt ikke nægte, at jeg vilde have ønsket, at denne Lov ikke var bleven indbragt her ved Brugten af det private Initiativ. Jeg kan ikke Andet end anerkjende den fulde Retsvirkning af Thingets Botum, men det kommer ikke alene an paa, hvad der er Ret, det kommer an paa, hvad der vil blive anerkjendt for Ret, og nu ere vi jo i vor Tid vant til at se, at man kan have stor Ret paa sin Side, men det taber sin Betydning, naar de, der staa paa den modsatte Side, ikke anerkjende den. Efter hvad der er ytret her af Regjeringen, er det jo tvivlsomt, om vor Ret vil blive anerkjendt af Regjeringen, og om vi altsaa ved yderligere at forhandle denne Lov ikke ville komme ind paa — ja, hvad skal jeg kalde det — en ny Brøleknude, som det vil være vanskeligt at komme ud af. Jeg vilde derfor have foretrukket, at vi havde opsat denne Behandling, indtil Lovforslaget var blevet forelagt af Regjeringen, altsaa efter at Finantsloven for næste Aar var bleven behandlet, naaget jeg er enig med dem, der mene, at det havde været ønskeligt, at man i Aar havde brugt den samme Fremgangsmaade, som blev fulgt i 1877. Hvis det virkelig skulde opstilles som en ny Grundlov, at Regjeringen havde Lov til at udstede foreløbige Love, hvad enten det stred mod Grundloven eller ikke, og at saadanne Love da bleve staaende i Kraft, naar ikke begge Thing vare enige om at forkaeste dem —